VÁRPALOTAI NAPLÓ

Az emberiség igazát tanulják a pedagógusok

Három éve folyik az általános iskolák nevelői részére ideológiai továbbképzés. Három évvel ezelőtt húsz önként jelentkező kezdte meg a dialektikus és történelmi materializmus rendszeres tanulmányozását. Azóta ez a szám már megsokszorozódott. Jelenleg két dialektikus és történelmi materializmus, két marxizmus—leninizmus és egy munkásmozgalom története tanfolyamon tanulnak a nevelők.

Az öt tanfolyamon több mint nyolcvan nevelő vesz részt, a városban működő nevelők több, mint kétharmada.

A nevelők között folyó ideológiai munkának nagy fontossága van. Mielőtt a meglátogatott tanfolyamokról szólnánk, feltétlen szükséges ezt leszögezni. Iskoláinkban a jövő nemzedékét nevelik, szocialista hazánk ifjú tartalékát bízzuk a nevelőkre, és természetes, hogy nem mindegy, milyen alapokon folyik ott a nevelés.

Az iskolákban kapott nevelés minél teljesebb, minél pozitívabb hatású kell, hogy legyen.

Az emberek tudatának átalakulása a legtöbb időt igénybevevő feladat. Így van ez a nevelőknél is. Egyik sem született marxistának, csak azzá lesz. A nevelők körében folyó ideológiai oktatással ezt a folyamatot akarjuk meggyorsítani. Azt akarjuk, hogy nevelőink ne ösztön alapján tanítsanak és neveljenek társadalmi rendszerünk érdekében, hanem tudatosan. Az előző évek folyamán nem egy esetben előfordult az, hogy egy nevelő felszínes, nem az igazság és a valódi érzelem alapján beszélt valamilyen politikai, vagy munkásmozgalmi eseményről, megelégedtünk és azt mondtuk, hogy ez helyes. Pedig ha belegondolunk, nem sokat segített a tanulók világnézeti nevelésében, mert csupán szólam maradt. Szólam a nevelő, és szólam a tanuló részére is.

A látottak és hallottak alapján nyugodtan mondhatjuk, hogy ezen sokat segít az ideológiai továbbképzés.

Persze, nem fűzhetünk mindent megváltó reményeket ehhez, mert akkor túlzásba esnénk, de az biztos, hogy előre lépünk azon az úton, amely az emberek tudatának megváltoztatását alapvetően befolyásolja.

Ezt igazolja az is, hogy a tanfolyamokon valamennyi nevelő becsülettel megállja a helyét. Ez a megállapítás nemcsak a mostani látottakra alapozódott, hanem érdemes felidézni az elmúlt tanév vizsgaeredményeit is.

Az elmúlt évben hetvenhat nevelő vizsgázott, és egy sem volt olyan, aki nem felelt volna meg a követelményeknek.

Nevelők, akik ugyanolyan szorongással ülnek a padban, mint diákjaik; nevelők, akiknek megremeg a hangjuk, ha felelnek — az emberiség legfőbb igazát tanulják azért, hogy mielőbb tanítványaiknál gyümölcsöztessék megfelelő fokon. Valamennyiüknek sok sikert kívánunk.

—ó—

KRÓNIKA

Az üdülés a dolgozók érdekét szolgálja

Hazánkban az utóbbi években úgyszólván már csak a magasabb helyeken van igazi tél. Az emberek nagy része általában szereti a hóval borított tájakat, a fehérbe öltözött fenyőfákat, a szép, kellemes, de rövid telet. Mindezek az örömök megtalálhatók hazánk gyönyörű tájain, a Mecsekben, a Mátrában és a Bükkben. Ezek azok a helyek, amelyeket azok a fizikai dolgozók vehetnek igénybe, akik egészségtelen, savas, vagy gázos helyeken dolgoznak. Az ottani környezet, a kristálytiszta levegő, a nagyszerű ellátás valóban pihenést és felüdülést nyújt az üdülőknek.

A Péti Nitrogénművek szakszervezeti bizottsága is több ilyen beutalót kap iászakonként. A fizikai dolgozók nagy része azonban nem veszi igénybe az üdüléssel járó kedvezményeket. A vállalatnál vannak olyan munkahelyek, amelyek az egészségre károsak. Ezeken a helyeken általában már lerövidítették a munkaidőt, ezen túlmenően azonban az ott dolgozóknak jót tenne egy-egy ilyen magaslati üdülőben eltöltött kétheti pihenés.

Egyesek részére a vállalat az üdülés költségeit is biztosítana, és a dolgozónak csak az utazás költségeit kellene viselni. Még ilyen kedvező feltételek ellenére sem akad sokszor olyan dolgozó, aki igénybe venné a beutalókat, ezért azokat vissza kell küldeni.

A társadalmi aktivistáknak is mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy felvilágosítsák a dolgozókat az üdülés fontosságáról és nem utolsó sorban az ott eltöltött napok sokszor egész életre szóló élményeiről. El kell érni, hogy a vállalat dolgozói a munkájuk után járó jól megérdemelt szabadságot valóban pihenéssel töltsék, ne pedig a nyári munkák idején fokozottabb munkával. Mindazok, akik a felszabadulás óta részt vettek egy-egy kéthetes üdülésben, sohasem felejtik el, és általában minden évben rendszeresen üdülnek. El kell tehát érni, hogy akik még eddig nem üdültek, belekóstoljanak az üdülés által nyújtott szépségekbe, és örömökbe. Ezzel biztosíthatjuk azt, hogy minden évben többen szerezzenek felüdülést hazánk tájain.

*

Ülést tartott a városi Úttörő Elnökség. Az ülésen megtárgyalták az úttörőcsapatok megalakulásának 15. évfordulójára tett vállalások teljesítését, és megbeszélték a nyári táborozásból adódó feladatokat.

*

Szalagavató ünnepélyt tartanak a MÜM 305-ös számú bányaipari tanintézetének 3. éves növendékei február 18-án este 7 órakor az intézet éttermében.

*

Budapestre utazott a várpalotai, péti és inotai művelődési ház képviseletében a színjátszócsoport több tagja. Egy napig a Vigszínház vendégei voltak. A Vigszínház színpadának belső technikai megoldását és a díszletezés folyamatát nézték meg, és résztvettek a „11. parancsolat" próbáján, hogy a rendezésből tanuljanak. Este a „Háború és béke" című színdarabot nézték meg.

*

A Magyar Televízió műsorszerkesztősége március 24-én a Jó Szerencsét Művelődési Házzal közösen műsorszerkesztési ankétot rendez városunkban, a művelődési ház klubtermében. A nyilvános ankéton a televízió nézők javaslatokat, hozzászólásokat, észrevételeket tehetnek a szerkesztőség felé. A televízió a jövőben az adások népszerűsítése érdekében figyelembe veszi és alkalmazza a nézők kívánságait. Az ankéttal kapcsolatos további tájékoztatót lapunkban később közöljük.

Pályázati felhívás rángógörcs elleni gyógyszerre

Láttak-e már olyan embert, akinek dugóhúzó alakba csavarta lábait a rángógörcs? Nagyon érdekes egy ilyen tünet. A nőtanács bálján láttam egy ilyent, szombaton este, a Palota Szállóban.

Vannak olyan beteges emberek, akikre nagy hatással van a zene. Egyeseknél úgy mutatkozik, hogy énekelnek, vagy dúdolnak, mások csak egyszerűen a fülüket hegyezik és ábrándozva nézik a levegőt. Van, aki a lábaival és ujjaival dobol. Olyanok is vannak, akik szépen táncraperdülnek. Egyszer Tokajhegyalján találkoztam egy emberrel, akinek a fülébe húzta a cigány, hogy „beh cudar jó kedvem van", és ettől úgy elérzékenyült, hogy sírva fakadt. A zene hatása — mint láthatjuk — különböző.

Hanem ez a rángógörcs, ez tragikus volt. Az ilyen embereket, saját egészségük érdekében, el kellene tiltani a zenétől — vagy csak bizonyos műfajt, például operaáriákat és Ciszmoll szonátát lehetne hallgatniuk, mert az megnyugtató, esetleg álmosító is részükre.

A rángógörcs akkor kezdődött, amikor játszani kezdte a zenekar a „Marina — Marinát".

Valahonnan hátulról előkeveredett egy hosszú szőke fiatalember, kézenfogva egy rövidebb, mégszőkébb és mégfiatalabb lányt, aki ez alkalomra fekete kisestélyit öltött magára. Eddig nem is volt baj.

A táncparketten elkezdtek lépegetni. Először jobbra-balra, azután egyre gyakrabban előre és hátra. Ekkor már kezdődött a tünet, a fiúnak térdben megbicsaklott a lába, és vállban is rángatózni kezdett. A görcs ráragadt a lányra is, „pörögni" kezdtek saját tengelyük körül. Először még jól mulattam, nagyon komikus és szórakoztató egy ilyen látvány. (Érdekesebb a „felpaprikázott" feleségnél is.) Amikor aztán már kezdték magukat a székemhez ütögetni, már láttam, hogy komoly a baj. Végül is nem csodálkoztam volna, ha fejtetőre állnak.

Mégiscsak furcsa ez a betegség. Az a baj, hogy csak időnként és alkalomadtán mutatkozik, ezért nehéz egészségügyi vonatkozásban vizsgálni és valamiféle szérumot kikísérletezni ellene. Láttam ugyan hasonló esetet máshol is, de ott a pincérek gyorsan mentők lettek, és kivitték a görcsrángatta beteget az utcára. Ez azonban nem nagyon emberséges cselekedet, hogy a szenvedőt utcára teszik. Ott helyben kell kikúrálni az ilyen betegséget. Fog egy tűt a pincér, és amikor látja, hogy kezdődik a görcs, észrevétlenül megszurkálja egy kicsit a beteget. De az is jó lenne, ha minden egészséges ember is gondolna erre.

Vagy ha valaki feltalál egy hatásos szérumot, az ilyen rángógörcs ellen, a kísérlet sikere után örömmel népszerűsítjük.

—S

21 millió forint a tanács évi költségvetése

A második ötéves terv első évére, 1961-re a városi tanács költségvetése *21 millió forint.* Ebből a tanács kezelésében levő utak, hidak, járdák építésére, fenntartására közel 2 millió forintot fordít a városi tanács. Parkosított területének előirányzott nagysága 93 ezer négyzetméter, a naponként rendszeresen tisztántartott utcák, járdák, sétányok területe pedig 112 500 négyzetmétert tesz ki.

A város rendezésére az előirányzat: 6 millió forint. A szociális ágazathoz tartozó összes egészségügyi intézmények, mint kórház, rendelőintézet, gondozóintézet, üzemegészségvédelmi szolgálat ellátása, körzeti orvosi ellátás, bölcsőde, anya- és gyermekvédelmi szolgálat, iskolaegészségügyi, járványügyi célokra, valamint egészségügyi és szociális célokra: 6 millió 308 ezer forint az előirányzat.

A kulturális ellátás terén, szem előtt tartva a művelődéspolitikai irányelveket, a politechnikai oktatási igények kielégítését, óvodákra, napközi otthonokra, közel *400 gyermek zenei oktatására, az általános iskolák több mint 2400 tanulójára az iskolás napközi otthon fenntartására, az általános gimnázium 160 diákjára, és a 12 évfolyamos iskolára, ahol a tanulók száma több mint 1000 fő, összesen 6 millió 461 ezer forintot fordítanak.*

Ezek a számok azt bizonyítják, hogy a költségvetésben minden előző évivel szemben többet kíván fordítani pártunk és kormányunk gondoskodása folytán, a város rendezésére, a dolgozók egészségvédelmére és szociális gondozására, és nem utolsó sorban az ifjúság oktatására és nevelésére a városi tanács.

Bánhegyi Károly

Látogatás a Petőfi-szállón, az idősebbek „iskoláján"

A NAPOKBAN két esetben voltam a Petőfi-szállón, elbeszélgettünk a kultúrteremben tartózkodó munkásokkal. Nem a szállóban folyó életről akarunk írni, csupán arról a benyomásról, amely itt ért bennünket azon a két estén, a kultúrteremben. Először talán arról, hogy a szálló kultúrterme rendezvényektől túlzsúfolt. *Minden este van valamilyen kulturális esemény, ha más nem, filmvetítés, vagy ismeretterjesztő előadás.* Mennyivel más itt minden, mint a Ságvári-szállón. Más a környezet, de mások az emberek is. A fiatal generáció mellett ott vannak az idősebbek is, akik éppen úgy részt vesznek a kultúrterem rendezvényein, mint a fiatalok.

Felmérést végeztek a szállóban, hogy akinek nincs meg VIII. általánosa, az magánúton levizsgázhasson. Lehetőséget biztosítanak rá.

Az eddigi felmérések alapján több, mint hetven dolgozó jelentkezett, akik szeretnék a visszamaradt vizsgáikat letenni. A jelentkezések nagy számára való tekintettel a szálló vezetősége és az illetékes szervek *biztosították, hogy a jelentkezettek egy héten három esetben vizsgaelőkészítőn vegyenek részt, hogy a vizsgára való felkészülés könnyebb legyen.*

EGY-EGY HÉTEN hetven ember jön össze a kultúrteremben, hogy ismerkedjen az irodalommal, a matematikával. Tizenhatéves fiatalembertől a negyvenévesig találkozunk azokkal, akiknek kezét rövid idővel azelőtt a csákány szorítása tette keménnyé. *Most ceruzát és vonalzót fognak, tanulnak.*

Senki sem küldte az öreg *Vujity Pali* bácsit, sem *Horváth János* bácsit, de ott vannak, merev kezük még merevebben megfogja a tollat, és vésik a papírra a betűket és számokat. *A két idősebb a lelke az egész előkészítőnek, ők azok, akik biztatják a fiatalokat a tanulásra, ők jelennek meg először, mikor eljött a „kezdés" ideje.* Energiájuk szinte felmérhetetlen. A szervezést nemcsak azért végzik, mert tudják, hogy szükségük van még nekik is a tudásra, hanem az ifjúság iránti szeretetükből is. Felelősséget éreznek azok iránt a fiatalok iránt, akik még általános iskolai végzettség nélkül állnak.

ÚJ SZÍNFOLTTAL gazdagodott a Petőfi-szálló kulturális élete. Az ismeretterjesztő előadások, filmvetítések mellett esténként *füzetekkel és könyvekkel hónuk alatt megjelennek az általános iskolai vizsgaelőkészítőkre járók is.* Kemény öt hónap előtt állnak, hogy aztán a vizsgán adjanak számot szerzett tudásukról. A Petőfi-szálló kezdeményezése igazán dicséretreméltó, helyes lenne, ha a többi szálló is követné példáját.

—ó—

250 ezer km egy év alatt

A Péti Nitrogénművek gépkocsivezetői az elmúlt évben igen szép eredményeket értek el. A vállalatnak 3 személygépkocsija van, melyek egy év alatt kereken 100 000 km-t futottak. A három gépkocsi évi üzemköltsége 230 000 forint volt. A személykocsi vezetők jó munkáját dicséri, hogy az év folyamán baleset nem volt, és a gépkocsikban komolyabb meghibásodás nem történt.

1960 október 1-én üzembe helyezték az új IKARUSZ autóbuszt, amely az év végéig 7651 km-t futott, üzemköltsége pedig több, mint 33 000 forint volt.

Külön kell megemlékezni a tehergépkocsik vezetőiről, akik sokszor igen nehéz körülmények között teljesítik feladatukat. Ezek a gépkocsik több, mint 69 000 km-t tettek meg, teljes költségük pedig 281 000 forint volt. Nem kevésbé fontos a belső anyagmozgatást végző teherkocsik munkája sem. Ezek 47 500 km-t tettek meg, üzemköltségük 342 000 forintba került.

A tehergépkocsik azelőtt gépkocsi kísérővel üzemeltek, akinek a munkáját, a fel- és lerakodást, az év folyamán a gépkocsivezetők elvállalták, és így 3 fő felszabadult. Az argonszállítás megindításakor azonban szükség volt egy segítő beállítására, azonban így is két fő megtakarításával 24 000 forint munkabér megtakarítást értek el.

A fenti jó eredmények elérésében a garázs minden egyes dolgozója kivette részét.

Napi kérdésünk:

Miért nem köszön vissza az ülőkalauz utasainak 8 óra 10 perckor a készenléti lakótelepen?

Válasz: Mert biztosan úgy gondolja, hogy azért ülő, hogy üljön, és azért kalauz, hogy szó nélkül kezelje a jegyeket. A szolgálati szabályzatban az már nincs benne, hogy bort, búzát, békességet, szépasszony feleséget kívánjon az utasnak. Az utas csak örüljön, hogy szabad akaratából jó reggelt kívánhat egy ülőkalauznak. Mit akar még ezenkívül. A munka törvénykönyve sem írja elő, hogy „az ülőkalauznak kötelessége, hogy az őt üdvözlő utasoknak visszaköszönjön" — így gondolja az ülőkalauz.

Rosszmájú vagyok. De érdekes lenne, ha kötelezővé tennék az udvariasságot az ülőkalauznak! Mindennap tízszer utaznék odavissza. Gyakorolja magát a köszönésben!

(b-)